

Tiina Peksiev

Käärme hangella

Ja muita tositarinoita

Käärme hangella
Ja muita tositarinoita
© Tiina Peksiev

Kansi ja kuvitus: Ilja Oikarinen
Taitto: R. Penttinen
Kustantaja: Mediapinta, 2011

ISBN 978-952-235-406-8

Kelmien kerholle

Varoitus!

Tämä kirja sisältää kaunistelemattomia kohtauksia erään perheen elämästä ja olemisesta. Mikäli myötähäpeän tunteminen on liian kivuliasta, älä jatka lukemista.

Sisällys

Kelmien kerholle.....	5
Varoitus!.....	7
Käärme hangella	11
Kahvilla.....	14
Eräretkellä	16
Rosson vessa	20
Työmatkalla.....	22
Takaa-ajettu	25
Vessaharjahyllyllä	27
Psykologin vastaanotolla	31
Tyylikäs muutto	34
Rautakaupassa.....	36
Yllätysvieraat	39
Kissanristiäiset	41
Hidasta palvelua.....	44
Harrastamassa	47
Kiitos ja anteeksi.....	49
Laulava Trappin perhe	50
Punaiset korkokengät	53
Kolme karhua.....	57
Parisuhteen palikat.....	60
Etanan arvoitus.....	62
Parantava puhelin.....	65

Käärme hangella

On synkkä ja myrskyinen talvi-ilta, kun äitini saapuu töistä kotiin. Kävellessään asemalta kotiin halki pimeän ja viimeisen rivitaloalueen hän miettii vain sitä, miten pääsisi viettämään illan shaalin alla televisiota katsellen ja työpäivän kiireistä rentoutuen. Kylmässä ja pimeässä matka tuntuu ikuisuudelta, mutta vihdoinkin hän avaa kotipihan portin, kävelee pienen pihan läpi ja kaivaa kohmeisilla sormilla avaimia laukustaan.

Silloin viima pyyhkäisee posken vierestä ja silmäkulmassa vilahtaa jotain: käärme! Katolta tippui valtava käärme, ja tippuessaan terassin viereen korkealle kinokselle kuuluu vaimea mätkähdys. Kerrankin avain löytyy oikealla hetkellä ja äitini pakenee sisälle. Nopeasti ovi kiinni ja hetkeksi eteisen tuolille seisomaan. Käärme ei kuitenkaan ehtinyt perään, joten hän laskeutuu varovaisin askelin alas. Hetken tasattuinaan pulssiin ja hengitettyään rauhoittavaa joogahengitystä hän ymmärtää, että jotain on tehtävä.

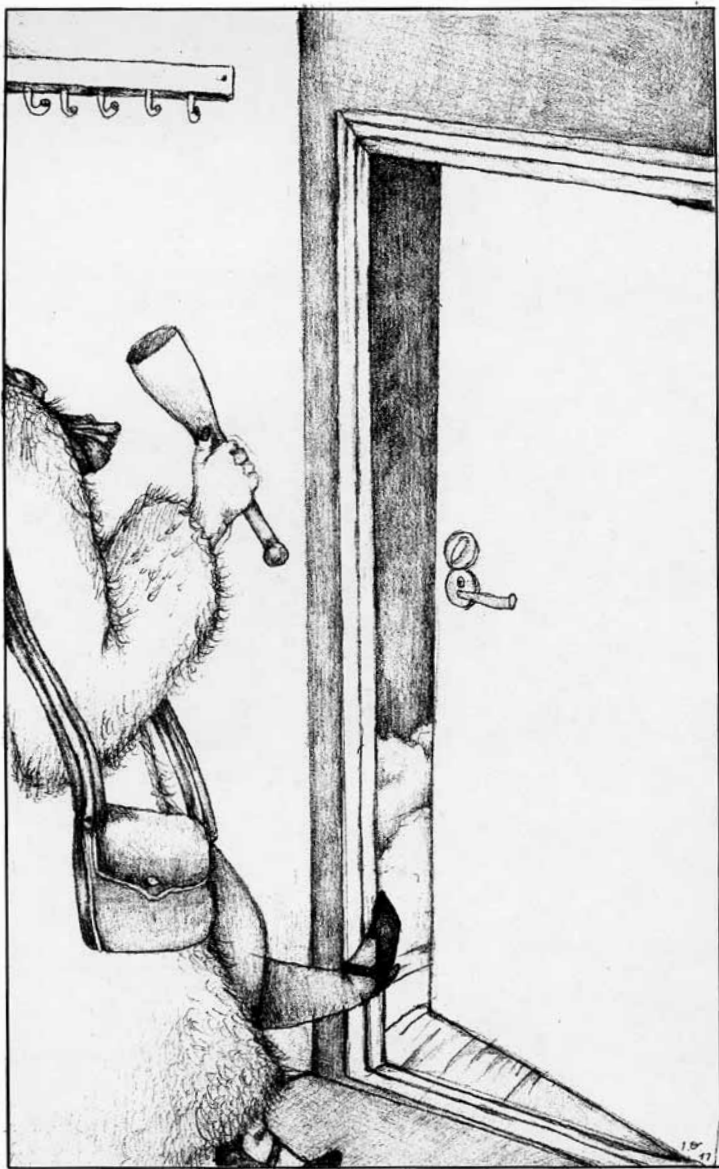
Tilanne pitää kartoittaa uudelleen: eihän se voi olla käärme. Valot pois ja vahtiin olohuoneen verhon taakse. Siellä se on edelleen, uskottava se nyt on. Käärme on nostanut ylävartalonsa, jotta näkisi paremmin, se huojuu kylmän pakkasviiman mukana ja tuijottaa suo-

raan kohti. Verhot nopeasti ikkunan eteen ja sotasuunnitelmaa hiomaan. Nopea ja meluisa äkkihyökkäys ja lapiolla pää poikki? Ei, parempi kuitenkin odottaa, josko se lähtisi itse.

Koko illan käärme luikertelee mielessä. Se ei poistu vahtipaikaltaan, vaan huojuu edelleen tuulessa vaihtaen vain asentoa pitkässä passissa pitkästyessään. Illalla on pakko tehdä päätös, että asia hoidetaan aamulla, jolloin se viimeistään olisi tehtävä, jotta pääsisi töihin. Asunnosta ei ollut muuta ulospääsyä kuin kulku käärmeen ohi, joten pelko on kohdattava aamulla, mikäli käärme siellä edelleen olisi. Ja olisihan se, sinnikäs piinaava retale.

Aamu koittaa ja töihin on lähdettävä. Äitini ei edes uskalla katsoa ulos jotta rohkeus ei katoaisi, vaan päättää aseistautua ja lähteä rohkeasti taisteluun. Lapio on ulkovarastossa, joten se ei tule kyseeseen. On keksittävä muuta. Uskottavin peijaisväline keski-ikäisen naisihmisen keksimänä on perunanuija, jolla varustautuneena on käytävä kamppailuun. Sillä töihin on päästävä, hinnalla millä hyvänsä, ajattelee maanisesti tulosta pörssikurssien parissa tahkoava uskollinen työntekijä. Käsilaukku olalla, perunanuija kädessä ja korkokengät kipinä lyöden hän syöksyy pihalle, vain turkin pintaa pitkin suhiseva tuuli saattaa kohti taistelua.

Mutta käärme on hävinnyt! Se on jättänyt jäisen valtaistuimensa ja jäljellä on vain pitkä suikale sanomalehteä, joka pitkästyneeltä, vihaiselta käärmeeltä on jäänyt hangelle tuulen riepoteltavaksi.

Kahvilla

Rooleissa:

Siskontyttö Ella, 10 v. Taiteellinen sielu, jolla luovat ominaisuudet verottavat huolellisuutta ajoin siinä määrin, että tavarat ovat taipuvaisia katoamaan ja look on vähän sinne päin. Motto: filis ennen kaikkea.

Siskontyttö Inka, 9 v. On syntymästään saakka ollut absoluuttisen järjestelmällinen ja tarkka ja pitää huolta myös kanssaihmisten tavaroista ja käytöksestä. Motto: järjestys ennen kaikkea.

Mummi, ikää ei saa mainita. Joukon äänekkäin pösmäri, jolla on mielipide kaikkeen ja joka kokee syvää kansalaisvelvollisuutta ojentaa kaikkea ja kaikkia. Motto: minä tiedän, kysykää minulta.

Kiira, 8 kk, alias minilohikäärme. Nauraa aina, myös väärään aikaan. Motto: kaikessa mukana, halusitte tai ette.

Tiina, 28 v. No, tarvitseeko tähän mitään laittaa. On sukua kaikille edellä mainituille.

Tapahtumien näyttämönä on tällä kertaa Lottakahvilan piha. Auton luona on sutinaa ja kova kuhina, Ellalta on taas hävinnyt jotain, tällä kertaa se on pelikonsolin pelitikku, joka on heittäytynyt auton istuimen rakoseen. Ilmassa on dramatiikkaa ja suuria tunteita. Kiira istuu